

TO !

Lipanj, 2016./br.45

List učenika Srednje škole Bol

Razgovor sa ravnateljem Krešimirom

Humanitarne akcije

Profesor Adi

Maturanti 2015./2016.

KARNEVAL U VERONI

I ove smo godine sudjelovali na Bolском karnevolu s maskom HIPPIES. Maska je nastala u radionici profesorice Ade Seferagić.

Ovo su slike sa karnevalske fešte iz Verone gdje su sudjelovali i naši učenici s maskom «Bolska morska bajka».

To!

Lipanj 2016. / Broj 45

SADRŽAJ

- 4. str. Školske novosti
- 5. str. Razgovor sa ravnateljem
- 8. str. Sjećenje
- 9. str. Profesor Adi
- 10. str. Noć muzeja 2016.
- 12. str. Noć knjige 2016.
- 13. str. Robotičari
- 14. str. Humanitarne akcije
- 16. str. Shakespeare
- 18. str. Berlinare
- 19. str. Izložba
- 20. str. Poezija
- 22. str. Školska kuhinja
- 24. str. Moda
- 26. str. Sport

- 28. str. Sudoku
- 29. str. Summa cum laude
- 30. str. Maturanti

Zahvaljujemo svim profesorima koji su pomogli da naš list ugleda svjetlost dana po 45. put

Kompjutorski prijelom i priprema za tisak

Filip Bauk, 3.a
Antonio Karmelić, 3.a
Dino Senjković, 4.a

Uredništvo

Ljubica Kusanović, prof.
Ana Ursić, prof.
Mia Petrić, 4.a

Ruža Jozić, 3.b.
Ivana Šesnić, 3.b
Luna Jerčić, 1.a
Ana Pina Marinković, 1.a
Ante Kraljević, 1.a
Stanko Marčić, 1.b

Marin Karmelić, 1.b
Anteo Bezmalinović, 1.b
Karla Štambuk, 2.a

Surađivali na listu

Nora Bago, 4.a
Paula Tomaš, 4.a
Neli Bogunović, 4.b
Tea Bogunović, 3.a

Adresa
Srednja škola Bol
Rudina 1, Bol
e-mail: ss-bol501@skole.htnet.hr

ŠKOLSKE NOVOSTI

Novi umirovljenici

Najvažnija vijest je odlazak našeg ravnatelja Krešimira Okmažića u zasluženu mirovinu, nakon 38 godine radnog staža. Želimo mu dugu mirovinu, ali mi znamo da on neće mirovati!!!

I naš profesor matematike Adi Neimarlija odlazi u mirovinu ranije nego što je planirao zbog zdrastvenih razloga. I njemu želimo dug mirovinski staž!!!

Natjecanja

I ove su godine naši učenici na županijskim natjecanjima ostvarili dobre rezultate:

- iz biologije osvojili su jedno peto (Mia Petrić, 4.a) i jedno četvrto mjesto (Frančeska Eterović, 2.a);

- iz hrvatskog jezika jedno drugo (Anamarija Šesnić, 3.a), jedno treće (Lana Martinić, 3.a) i jedno petnaesto mjesto (Paula Tomaš, 4.a);

- iz logike jedno drugo mjesto (Anamarija Šesnić, e.a);

- iz povijesti jedno deveto mjesto (Antonela Škrpaca, 4.a);

- iz latinskog jezika jedno dvanaesto mjesto (Bepo Goić, 2.a);

- iz geografije dva deseta mjesta (Mia Petrić, 4.a i Antonija Katić, 1.a).

Pohvaljujemo i naše robotičare koji su se plasirali na svjetsko prvenstvo. Ovog ljeta odlaze u Njemačku. Sretno im!

Preseljenje

Nadamo se da će sljedeće školske godine škola preseliti na Bjenačicu i da će smjena biti u jednom turnusu, a nastava počinjati u 8 sati.

Nova profesorica

Naša bivša učenica Nataša Hrabar, a sada profesorica njemačkog jezika je u našoj školi na stručnom usavršavanju. Predaje njemački jezik uz prof. Ankicu Okić.

Bivša profesorica

Profesorica tjelesnog Kristina Poklepović nas je napustila i otišla na novo radno mjesto u Supetar. Nju je naslijedio naš bivši učenik Boško Botica, sada profesor.

Darivanje

Svi koji se na jesen upišu u prvi razred u našu školu dobijaju tablete! Bravo!!!

RAZGOVOR SA NAŠIM RAVNATELJEM KREŠIMIROM

Naš ravnatelj Krešimir Okmažić je ravnatelj sa najduljim mandatom na čelu neke srednje škole u Hrvatskoj. Ravnatelj je od 1982. godine i ove 2016. odlazi u zasluženu mirovinu.

Kako ste došli u Bol i ostali? Ljubav Vas je vezala za ovo mjesto?

U Bol sam došao kao profesor njemačkog jezika i odgojitelj 1980. godine. Škola je tada brojila 136 učenika u pripremnoj i završnoj fazi školovanja (kuhar i konobar). To je bilo u vrijeme Švarrove reforme. Te je godine pri školi djelovao i đački dom sa 50 učenika većinom iz susjedne BiH, a bilo je učenika i iz Knina i Pakraca.

Nakon što je ukinuta pripremna faza broj učenika je naglo pao tako da je prijetila i opstojnost škole. U spašavanje škole uključilo se je Ugostiteljsko poduzeće „Zlatni rat“ prevozeći slijedećih nekoliko godina učenike svojim autobusima, a za uzvrat učenici su praktičnu nastavu i stručnu praksu obavljali u njihovim hotelima i restoranima. Moram napomenuti da je ta suradnja i razumijevanje usprkos promjeni strukture

vlasništva ostala korektna sve do današnjih dana što mi rado ističemo kao dobar primjer prakse. Inače škola je osnovana odlukom Radničkog savjeta Hotelskog poduzeća „Zlatni rat“ Bol 1972. godine Broj učenika se je mijenjao od godine do godine. Bilo je dosta kriznih godina. Najgori upis smo imali 2001. Kada nismo u 1. razred upisali niti jednog učenika za zanimanje kuhar i konobar Slijedeće godine uveli smo eksperimentalno zanimanje Hotelijer smjer ugostiteljstvo što se je pokazalo kao dobra odluka. Turistička privreda dobila je kompetentnije ljude za rad u ugostiteljstvu i turizmu a škola je osigurala nastavak rada. Ovo je bila odlučujuća odluka za opstanak škole. Gotovo da sam zaboravio na drugi dio pitanja. Da ljubav je bila presudna za moj dolazak. U Bol sam prvi put došao kao izviđač. Na Braču smo tada imali jaku izviđačku organizaciju koja je brojala oko 200 članova. Većinom su to bili učenici.

Išli smo često na izlete i logorovanja. I na jednom takvom logorovanju upoznao sam jednu Bolku pa sam nakon toga moje „logorovanje“ na Bolu nastavio, kao što vidite, do danas

Kako to da ste tako dugo na čelu iste škole ?

Ja sam uvijek htio biti učitelj, a moj uzor profesor bila je Katarina Dominis. Ja sam na čelo Srednje škole došao 1982. i ostao sve do danas. Održao sam se na ovom mjestu radom, korektnim odnosom prema kolegama, učenicima i sredini u kojoj živim, a naravno da je u svemu tome bilo i malo sreće. Od tada se je izmijenilo devet ministara. Promijenio se gospodarski i politički sustav, ali to nije bitno utjecalo na poslovanje škole. Kako tada tako i danas, uvijek su škole bile te gdje se je štedjelo. Moram ipak biti pravedan pa reći da su u ono vrijeme privredne organizacije više davale za škole nego danas. Bar je tako bilo u Bolu. Jedino što se je „bitno“ promijenilo da su direktori prešli u ravnatelje. Imao sam sreću sa kolektivom. Nisam morao gubiti na sređivanje međuljudskih odnosa već sam se mogao više posvetiti nastavi i materijalnoj sigurnosti škole.

Ali bilo je i problema?

Pozicija ravnatelja vrlo često je u rukama lokalnih političara, tako da ravnatelj kod donošenja odluka mora uvijek misliti, ako želi opstati na tom mjestu, je li njegov stav, njegov svjetonazor u skladu sa mišljenjem onih koji ga biraju. To ga vrlo često sputava kod donošenja odluka što se odražava na rad i napredovanje škole. Ja sam sigurno mogao napraviti više nego sam napravio da sam uvijek imao podršku nadležnih. Usprkos svemu održao sam školu koja je sada stabilna ustanova.

Sigurno je bilo uspjeha koji su učenici postigli u tom dugom periodu?

Naši učenici uspješno polažu Državnu maturu - iznad prosjeka RH), zapošljavaju se i napreduju u struci, završavaju u velikom broju studije: Škola je prepoznata u mjestu, dobili smo nekoliko vrijednih priznanja od hotelske kuće „Zlatni rat“ Bol, Turističke zajednice Bol, od Općine Bol smo dobili najveće priznanje „Grob općine Bol“. Od škole koja je osnovana odlukom Radničkog savjeta Hotelskog poduzeća „Zlatni rat“ Bol 1974. kada smo bili podstanari danas imamo imovine koja se cijeni u milijunima eura. Sve je to zasluga mojih kolega koliko i moja. Imao sam sreću da sam uvijek imao složan kolektiv tako da nisam gubio vrijeme na sređivanje međuljudskih odnosa već sam se mogao posvetiti nastavi i materijalnoj sigurnosti škole. Velike promjene osjećaju se u odnosu učenika prema društveno korisnom radu. Nekada su učenici s ponosom i rado učestvovali u raznim akcijama koje su se obično događale vikendom. Danas je vikend rezerviran za spavanje, kasne noćne izlaska i kafiće. Ima i iznimaka. Zakazali smo u odgoju kao društvo, a najveći poraz pedagogija je doživjela onaj trenutak kad su se ugradile nadzorne kamere u školama. Mi na sreću još nemamo tu potrebu. Namjerno oštećenje imovine mi ne poznajemo u našoj školi

Svako napredovanje na radnom mjesto naših učenika smatramo uspjehom. Svaki završeni studij naših učenika smatramo uspjehom. Imali smo državnih prvaka u nekoliko nastavnih predmeta. Ostvarivali smo zavidne rezultate na mnogim natjecanjima u zemlji i inozemstvu

U PISA istraživanju i provjeri znanja metodom slučajnog uzorka testirano je u Republici Hrvatskoj 6153 učenika iz 163 škole, među kojima je testiran i 21 učenik/ica iz naše škole. Učenici naše škole polučili su izvanredne rezultate: u području matematičke pismenosti zauzeli smo 6. mjesto, u području prirodoslovne pismenosti zauzeli smo 13. mjesto, a u području čitalačke pismenosti zauzeli smo 4. mjesto.

Uspjehom naše škole smatram i međunarodnu razmjenu učenika preko AFS i Udruge za interkulturno učenje „Globus“ deset naših učenika je pohađalo nastavu od tri mjeseca do jedne godine u inozemstvu, a šest stranih učenika u našoj školi.

Naši učenici uspješno polažu državnu maturu (iznad prosjeka R.Hrvatske), zapošljavaju se i napreduju u struci, završavaju studije u velikom broju. Naša škola je prepoznata u mjestu, dobili smo i nekoliko vrijednih priznanja: Hotelske kuće „Zlatni rat“, Turističke zajednice Općine Bol „Kristalni Zlatni rat“, i najveće priznanje Općine Bol „Grb općine Bol“.

Dugo godina surađujete sa tajnicom Amalijom, našom teta Amalijom?

Da, gotovo od samog dolaska u školu mi vrlo dobro surađujemo. Ona je uvijek znala štititi interes naše škole i zaposlenika. Njena vedra narav, pristup radu i njen odnos sa nastavnicima i učenicima uvijek je bio korektan i ljubazan.

Dugo radite na preseljenju škole na Bjenačicu? Kako napreduju ti poslovi?

Velikim dijelom smo završili ovaj projekt na kojem radimo osam godina. Od devastiranih kućica napravili smo moderan smještaj. Glavnu zgradu smo u potpunosti preuredili. Na katu smo napravili moderan dački dom za 20 učenika, a u prizemlju pet učionica. Ostaje nam još za završiti dio namijenjen za kuharstvo i posluživanje. Nadam se da će naši učenici i nastavnici nakon 40 godina rada u smjenama prijeći u jednu smjenu – to smo zaslužili.

Što i kako u mirovinu ?

Mislim da neću mirovati. Nisam ja čovjek od mirovanja. Još imam puno toga za dovršit. A vezu sa školom ču nastaviti pisanjem knjige o povijesti školstva u Bolu.

Dragom ravnatelju Kreši želimo svu sreću u mirovini!

Mia Petrić i Paula Tomaš, 4.a

SJEĆANJE JEDNE UČENICE IZ PRVE GENERACIJE NAŠE ŠKOLE

Nakon završenog osmog razreda te davne 1972. godine naši roditelji i mi smo bili pred velikom odlukom: nastaviti školovanje u Splitu ili ostati kod kuće. Nije u pitanju bio samo strah od nepoznatog grada već i trošak školovanja što je za naše roditelje bio veliki izdatak, za neke gotovo i nemoguć. Dominikanska gimnazija iste godine prestaje sa radom, a ona je bila rješenje za nastavak školovanja mnogim generacijama.

Početkom kolovoza počelo se po mjestu pričati da će se u Bolu otvoriti gimnazija i zaista 24. kolovoza zasjeda Radnički savjet «Zlatnog rata» i donosi odluku o osnivanju Gimnazije. Odluka nije značila da će se Gimnazija i otvoriti. Trebalo je dobiti još neka odobrenja Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu, ali školska godina je započela – i mi postajemo «ilegalci». Po mjestu se počelo pričati kako neće biti ništa od Gimnazije. Svi smo bili potišteni, naročito roditelji. Sjećam se da je bio ponедjeljak popodne kada je u razred ušao prof. Žuljević, naš direktor. Svi smo ustali i preplašeno čekali što će reći. «Djeco, od danas ste pravi učenici u pravoj školi» rekao je prof. Žuljević i nastavio čitati Odobrenje za rad. Nekoliko mjeseci kasnije saznali smo koja je drama prethodila Odobrenju za rad naše Gimnazije.

Nastavu smo imali uvijek popodne, šest dana u tjednu. Nastavni predmeti su većinom bili kao i danas, osim što smo tada imali Društveno političko uređenje SFRJ (DPU), Tehničko obrazovanje, Obranu i zaštitu, a nastavni predmet Hrvatski jezik zvao se Hrvatski ili srpski jezik i književnost. Vjeronauk se nije učio u školi. Interesantno je spomenuti da smo kao izborni predmet imali Turizam.

Već je tih godina počeo osjetno opadati interes za ugostiteljsku struku. Taj manjak pokušao se kompezirati izbornim predmetima vezanim za turizam i ugostiteljstvo. Mi smo svako ljeto radili po nekoliko tjedana prakse u «Zlatnom ratu». Većina nas je kasnije i nastavila školovanje u turističkim programima i prvo zaposlenje našla upravo u turizmu.

Školske godine upisano je bilo 35 učenika (14 iz Bola), njih 7 nikada nije ušlo u razred jer su bili upisani samo formalno kako bi se prema nadležnim institucijama imao jači argument za upis. Ovako upisane učenike zvali smo «mrte duše». I u narednim godinama kada bi broj učenika bio manji kod upisa pribjegavalo se je obično upisu «mrtnih duša». Ova praksa prekinuta je nakon jedne inspekcije. Nastavu su nam držali nastavnici koji su većinom radili i u Osnovnoj školi Bol. Neki su bili i putnici, a to je u to doba bio veliki podvig jer se cesta od Supetra do Bola asfaltirala tek 1978.g. neki nastavnici su predavali i po nekoliko predmeta. Nekih se sjećam po strogosti, a nekih po humoru. Nekih s više, a nekih sa manje predanosti za rad, ali svih skupa se rado sjećam i zahvalna sam im za trud i znanje koje su nam prenijeli.

Čini mi se da smo mi tada puno više učili i da smo puno teže dolazili do dobrih ocjena.

Ovo je samo dio sjećanja Nade Okmažić sadašnje učiteljice u Osnovnoj školi na početak naše gimnazije. Njen razred ove godine slavi 40-godišnjicu Mature.

BEZVREMENSKI PROFESOR ADI IDE U MIROVINU

**Originalni, zanimljivi satovi matematike uz našeg super profesora Adija!
Zahvaljujući Vama kroz satove matematike naučili smo nešto i talijanskog jezika.
Želimo Vam puno zdravlja i da uživate u svakoj sekundi dalnjeg života. Zauvijek
ćemo pamtitи Vaših 20%!!!**

Hvala profesoru koji je svojim osmijehom u meni pobudio želju za matematikom! -
Ljubomir

Hvala vam na zanimljivim satovima i na znanju koje ste nam pružili u ove dvije
godine! - Lorena

Zahvaljujem Vam na smijehu u ranojutarnjim satima! – Frančeska
Profesor Adi je legenda!!! Njegovi satovi, osim znanjem, ispunjeni su i zabavom! –
Ante

Profesor Adi je učinio predmet tako zanimljivim da sam možda i zavolio matematiku! –
Johnny

Profesor koji učini satove matematike zanimljivim i zabavnim je očigledno kraljina, a
to je prof. Adi svakako bio! – Lorian

Hvala Vam na 100 prilika koje ste pružili meni i cijelom razredu. Falit ćete nam, a i mi
Vama!? – Petra

Profesor Adi. Što reći o njemu? To je nastavnik koji nas je mnogo toga naučio i svi smo
uživali u njegovim satovima jer su bili ispunjeni zabavom. – Ivan

3.b

NOĆ MUZEJA 2016. – ŠKRIP

Srednja škola Bol je i ove godine sudjelovala u programu NOĆI MUZEJA 2016. u Zavičajnom muzeju otoka Brača u Škripu. Ovogodišnja tema je bila »Pustinja Blaca pod upravom don Nikole Miličevića starijeg i don Nike Miličevića mlađeg».

Učenici su zajedno sa svojim nastavnicima istraživali ostavštinu tih velikih znanstvenika, gospodarstvenika i vizionara.

Kao mali podsjetnik na pčelinjake, staklenike agruma i marljivost obrađivanja zemlje pripremili smo medenjake ukrašene slovima glagoljice, arancine od neprskane naranče i veliku košaru plodova koji su uzgajani na blatačkim poljima i nazvavši ih «Blatački trudi».

Tehnikom linoreza otisnuli smo straničnjake SŠ Bol, a za sve one koji žele saznati nešto više o našoj školi izradili smo i prospkete.

Pripremili smo i malu knjižicu «Blatački Miličevići» s posebnim osvrtom na tiskaru i povezali tiskarsku djelatnost sa onom poduzeća Zlatni rat, čije preše i strojeve čuvamo u našoj školi.

Možemo se pohvaliti i sa fotografijama teleskopa i don Nike Miličevića ml. koje do sada, prema našim saznanjima nisu još nikad javno objavljene.

I ono što je naše sudjelovanje učinilo jedinstvenim, je organizacija male škole astronomije. Nju su održale učenice opće gimnazije, a organizirale su i promatranje zimskog neba telsekopom. Spremno su odgovarale na sva pitanja zainteresiranih, tako da su svi uistinu uživali.

Evo nekoliko podataka o bračko-bolskom tiskarstvu!

PRVA BRAČKA TISKARA

Don Niko Miličević stariji osnovao je malu tiskaru. Tiskao je molitvenike i pravila (prva knjiga u 50 primjeraka tiskana je 1895.g.). Evo naslova nekih knjiga: «Oficij Neoskrivenjenog Začeća B.D. Marije», «Zbirka svetih molitava koje se običavaju u njekim našim Crkvam za pobožnost vjernih Kršćana», «Pravilnici skupna življenja»... Knjigu o povijesti Pustinje, koju je sam napisao, «Povijesne crtice o Pustinji Blaca» tiskao je 1897.g. Don Niko je 1921.g. tiskaru poklonio Leonovoj biskupskoj tiskari u Splitu.

Don Niko je organizirao i školu u Blacima za djecu iz okolnih zaseoka 1912.g. Te godine bilo je 5 đaka koji imaju i objed i praktične vježbe poput slaganja slova u tiskari. Evo, jedne zanimljivosti vezane za blatačko školstvo: 1941.g. škola ima 47 đaka, tada je bila unajmljena i učiteljica, a don Niko mlađi predaje vjeronauk - «dotrinu». Kad je umro 1963.g. u školi su bila 3 đaka.

DRUGA BRAČKA TISKARA

To je bila prva bračka tiskara, a «Drugu Bračku tiskaru» osnovalo je Hotelsko poduzeće «Zlatni rat» iz Bola 1979.g., na inicijativu profesora Jura Žuljevića, jednog od direktora spomenutog poduzeća. Strojevi su stigli iz Beograda, a naše tiskare poslu su učili otac i sin, tipografi Josip i Duje Muslin, koji su u tiskari radili sezonski - ljeti. Bolski djelatnici u tiskari su bili: Franki Kraljević, Matilda Trutanić, Stipe Karmelić (njemu su savjetovali djelatnici poduzeća da nakon završene bolske gimnazije upiše Visoku grafičku školu u Zagrebu i završi je, i posao mu je osiguran), Radoslav Jerčić (završio je Srednju grafičku školu u Zagrebu) i Tonči Jakšić Popić.

Tiskali su sav potreban uredski materijal potreban poduzeću (različite blokove, primke, račune, bonove za jelo, plakate, pozivnice, osmrtnice...).

Pojava foto sloga (kompjutora) uništava tiskaru. Rad na stari način je skup, poduzeće odlučuje da se tiskaru zatvori jer ju se ne isplati modernizirati i ona se gasi 1989.g.

U njoj su tiskali i reprint izdanja nekih knjiga, npr. «Bolske fjabe i goćice», «Ale i Bauci»... Tiskane se gotovim tiskarskim sloganom koji je stizao iz Beograda.

Antonio Karmelić, 3.a

NOĆ KNJIGE 2016.

I ove godine naša je škola sudjelovala na manifestaciji NOĆ KNJIGE, a tema je bila SVEVID U BRAČKOJ ARKADIJI. Radove na tu temu pripremili su ovogodišnji maturanti – IV. a razred pod vodstvom prof. Ljubice Kusanović.

Evo nekoliko detalja iz njihovih radova!

Stari Slaveni slavili su brojne bogove koji su obitavali u gradu SVITOGORU (smještenom u visokim planinama), a u najljepšem dvorcu živio je SVAROG – otac svih bogova. Za naš otok bitna su dva Svarogova sina: SVANTEVID (bog rata i proricanja) i PERUN (gromovnik). VOLOS ili VELES (bog podzemlja) bio je oponent Perunu.

Kod nekih slavenskih naroda isti po važnosti bili su bogovi Svantevid i Perun. Obojica obitavaju na vrhovima planina - npr. Vidovo gori na našem otoku. Znanstvenici koji proučavaju slavensku mitologiju s pravom u njezinu imenu vide zamijenjen kult slavenskog Svantevida sa kršćanskim kultom sv. Vida.

Podno Vidove gore je Zmajeva špilja, a u njoj je obitavao zmijoliki bog Veles – isklesan reljef zmaja nalazi se na njenom zidu. Neki istraživači smatraju da je špilja korištena i prije dolaska svećenika u 15. st. (već u 11.st.).

Perunu ime dolazi od praïndoeuropskog korijena *per* što znači udarati. Od tog korijena imamo riječ prati, što je nekad podrazumjevalo doslovno udaranje odjeće batinom na rijeci.

Perun i Veles stalno biju boj, Perun svojim moćnim udarima munja proganja svojeg zmijolikog oponenta – Velesa. Razlog zbog kojeg su oni započeli boj je Velesova otmica Perunova sina koji se zvao Juraj, a Brač danas ima svog zaštitnika - Sv. Jurja. Svaki slavenski bog i inače ima svoju inačicu u kršćanstvu.

Možda i izraz: »Dat ču ti trisku!« dolazi od staroslavenske riječi «trisk» znači udarati, s to možemo opet povezati s Perunom. A i zraz: »Puna šaka brade!« možemo povezati uz Velesa, jer je njegova brada sva od žita i klasja (pšenice i žita) a to znači blagostanje.

IV.a

NAŠI ROBOTIČARI

Robokup je ekipno natjecanje učenika viših razreda osnovnih škola i srednjih škola iz cijele Hrvatske u robotici. Našu ekipu sačinjavaju učenici OŠ Bol i SŠ Bol. Ove smo godine učestvovali na tom natjecanju, a ekipa je bila raspoređeni u dvije grupe. S te dvije grupe smo pobjeđivali na više natjecanja i dobivali smo izvrsne rezultate, a mentorica nam je prof. Lucija Špacal.

20. 02. 2016. g. je bilo natjecanje u Ludbregu gdje su naše dvije grupe osvojile: 2. (grupa **Plavi Jadran**: Ante Kraljević, Dora Marinković, Ana Mikulić i Frane Radić) i 3. (grupa **Boduli**: Ana Pina Marinković, Kate Pavišić, Piera Marinković i Ivo Trutanić) mjesto. Tada se mentorica Lucija odlučila usredotočiti na grupu **Plavi Jadran** jer nismo imali dovoljno materijala i tehnologije za dvije grupe. Da bi postojala veća vjerojatnost da nas pozovu u Njemačku na Svjetsko prvenstvo, odlučili smo se prijaviti na natjecanje u Austriji da bi se bolje pripremili za Njemačku i da bi naučili što više o našim robotima.

Naše putovanje u Austriju sponzorirali su Općina Bol, OŠ Bol, SŠ Bol i agencija Adria Tours ustupivši nam kombi i vozača. Jednu smo noć odspavali u Zagrebu tako da ne moramo putovati noću. Odmah po dolasku u Austriju smo se prijavili u hotel, a onda krenuli na sveučilište gdje se održavalo natjecanje. Tamo su nas smjestili u zasebnu prostoriju u koju nisu smjeli ulaziti mentor i gdje samo mi mogli testirati i popravljati naše robote. Na naš rezultat su utjecali naši nastupi i tehnički intervju. Naš prvi nastup prošao je bez greške po pitanju robota, iako nam se dogodila nezgoda (netko nam je za vrijeme ručka skinuo program s robota). Međutim, oduzeli su nam nekoliko bodova jer smo krivo razumjeli pravila i mislili smo da nam je ograničenje na vremenu veće nego što je zapravo bilo. Tehnički intervju je isto prošao bez greške, ali nas je i nedostatak bolje opreme koštao par bodova. Drugi nastup je prošao savršeno i sucima smo se svidjeli. Nakon toga smo otišli u šetnju da bi razgledali grad. Kad smo se vratili, saznali smo da je **2. mjesto** naše. Nakon tog veselja slijedio je povratak u Bol gdje su nam pripremili svečani doček. Nekoliko dana kasnije su nas obavijestili da smo pozvani na Svjetsko natjecanje u Njemačku ovog ljeta i već smo počeli sa pripremama.

Ante Kraljević, 1.a

Humanitarna akcija «Djeca Kivumua ne žele milostinju nego pravo na obrazovanje»

U petak 19. veljače ove godine pokrenuli smo humanitarnu akciju za pomoć djeci Ruande, točnije «Centru otac Vjeko».

U prepunoj školskoj dvorani napravili smo prezentaciju o radu Centra, ali i o svakodnevnim teškoćama djece kojoj obrazovanje zbog gladi i nije primarna potreba. Centar osigurava djeci jedan topli obrok i na taj način privlači sve veći broj učenika u školu. Saznali smo da mjesec dana toplih obroka za jednog učenika stoji svega 35 kn. Akcija je zamišljena tako da svaki razred dobije jednu kasicu i da se u nju ubacuje novčana pomoć. Nakon što su učenici i profesori naše škole svesrdno prihvatili našu akciju, odlučili smo je proširiti i na Osnovnu školu Bol. I oni su akciju svesrdno podržali, sami izradili kasice u kojima su prikupljali pomoć. Kako nismo mogli odabrati najljepšu kasicu svih smo nagradili na velikom odmoru sendvičima i kolačima napravljenim u našem kabinetu. Uz pomoć naših profesorica Marijice i Marijane marljivo smo tijekom cijelog tjedna izradivali kolače za prodaju. Kolači su brzo »planuli« jer su naši sumještani vidjevši o čemu se radi brzo pokupovali sve kolače.

Akciji se pridružila i prof. Ada koja je sa svojom ekipom kreativnih učenika izradila prigodne uskršnje vjenčiće i »pitariće« od ljske jaja. I ti ukrasi su također brzo rasprodani.

I učenici Osnovne škole ponovo su se uključili u akciju tako da su i oni prodavali svoje rukotvorine.

Ovim akcijama prikupili smo 9 600 kn i proslijedili ih «Centru otac Vijeko».

Ovim putem zahvaljujemo svima koji su učestvovali u ovogodišnjoj akciji, a nadamo se da će se nastaviti i sljedeće godine. Posebna zahvalnost ide našoj prof. Marijani.

Neli Bogunović 4.b

« O la la 366 večera »

Učenici su opet pokazali svoju humanost. Dana 15. travnja zajedno sa svojim nastavnicama Marijicom i Marijanom učenici turističkog smjera su skuhali večeru za 35 beskućnika **Centra za beskućnike** koji vodi **Udruga Most**. Bilo previše zaintersiranih za sudjelovanje u ovoj akciji, a kako svi nisu mogli direktno sudjelovati u pripremanju obroka, sudjelovali su na drugi način: prikupljanjem namirnica i higijenskih potrepština za socijalnu samoposlužu u sklopu istog centra.

Korisnici samoposluge su socijalno najugroženiji pojedinci i obitelji s područja grada Splita i bliže okolice. Hvala učenicima, njihovim roditeljima i nastanicima i svima koji su na bilo koji način sudjelovali u spomenutoj akciji i pokazali humanost i solidarnost s najsiromašnjima.

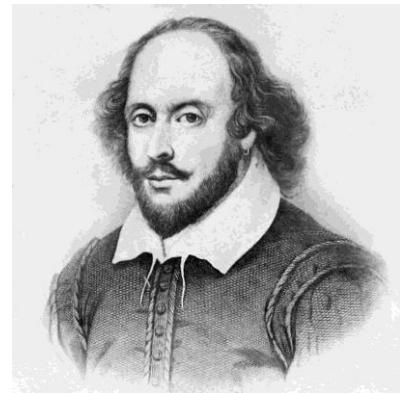
Evo večera je skuhana i još topla donesena u Split.

Nastavili smo i s prikupljanjem novčane pomoći našem kumčetu Genesis Poraras (iz Ekvadora) da bi nastavila svoje obrazovanje. Ovo je već druga godina da brinemo o Genesis, a nastaviti ćemo joj pomagati do kraja školovanja.

William Shakespeare

(1564.-1616.)

You can't find your pendrive.Searching through your things,your mutter to yourself:"Where is it? It can't have vanished into thin air!" You've just quoted Shakespeare: the magician Prospero in *The Tempest* explains to amazed onlookers that the strange creatures they saw "were spirits and are melted into thin air". Or perhaps your best friend thinks your boyfriend is not good for you, and she advises you to "send him packing". She's quoting Sir John Falstaff, the comic fat knight in Henry IV Part 1, who sends away an unwelcome messenger. Shakespeare was extraordinary in many ways. He knew how to tell a good story. He created memorable characters. He was brilliant at portraying emotions. He knew how to construct a play that would hold an audience's attention. But what makes him unique is that he created an enormous number of words and expressions that have entered the English language, so that today we often use them without realising they are quotations. When Iago, the deceitful villain in *Othello*, explains his life philosophy, he says to show what he is really thinking would be to "wear his heart upon his sleeve". Today we use that expression to mean "show emotions openly". The moneylender Shylock in *The Merchant of Venice* is shocked that his daughter, "his own flesh and blood" could have stolen from him. Nowadays people still emphasise that strength of family bonds by referring to their children as "their own flesh and blood". If your favourite football team is going to play against much stronger opponents, you may fear the result is "a foregone conclusion", meaning there's no doubt about it. That's what Othello thought of the accusation that his wife was unfaithful to him. (He was wrong, though, so perhaps the result of the match is not so certain either.) Seeing something truly impressive or astonishing, we feel it "beggars all description": no description can make it sound as wonderful as it really is. It was Cleopatra in *Antony and Cleopatra* who first made such an impression on a Roman soldier. On the other hand, when your younger brother comes home all muddy after playing outside on a rainy day, you might think he's "a sorry sight" (as Macbeth says, looking at his bloody hands after he's murdered king Duncan). And if your friends want to go clubbing for the fourth night in a row, that could simply be "too much of a good thing" (to use the words of Rosalind, the heroine of *As You Like It*). Apart from creating these vivid expressions, Shakespeare was also exceptionally inventive in coining new words. *Countless, laughable, accommodation* and *premeditated* are amongst many words which were first recorded in Shakespeare's works - either created by him or brought by him into general circulation. Having praised Shakespeare's rare talent with words, let's admit that he was also fortunate. As good luck would have it (a phrase from *The Merry Wives of Windsor*), he was born less than a century after the first printing press was established in England. Because his plays were printed, his words and phrases reached a wide audience, leading to a lasting enrichment of English.

Shakespearean idioms and their meanings

The four corners of the world-all parts of the world.

Cold comfort-something that is not really comforting.

At one fell swoop-all at once.

Salad days-the time of a person's youth.

To make a virtue of necessity-to accept as a desirable something that you have to do anyway.

To laugh yourself into stitches-laugh very much (literally,so much that your stomach hurts).

The game is up-everything's been discovered,there's no point in pretending any more.

It's Greek to me - I can't understand it at all.

Good riddance - it's good that we've got rid of him/her/it.

Neli Bogunović, 4.b

Miguel de Cervantes

I ovaj veliki Španjolac je umro prije 400. godina. Poznat je po romanu **Bistri vitez Don Quijote od Manche**. Tko još nije čuo za njegove likove: Don Quijotea i Sancha Panzu.

Kroatischer Film auf der Berlinale

Die Internationalen Filmfestspiele Berlin, kurz Berlinale, sind ein jährlich in Berlin stattfindendes Filmfestival und gelten als eines der weltweit bedeutendsten Ereignisse der Filmbranche.

Die Berlinale findet seit 1951 in Berlin statt. Die im Wettbewerb erfolgreichen Filme werden von einer internationalen Jury mit dem Goldenen und den Silbernen Bären ausgezeichnet. Mehr als 400 Filme werden in verschiedenen Sektionen präsentiert.

Etwa 20 Filme stehen jedes Jahr im Wettbewerb. Die Nominierung der Filme sowie die Auswahl der Jurymitglieder ist Aufgabe der Festivaldirektion. Die 66. Berlinale fand vom 11. bis 21. Februar 2016 statt. Den Hauptpreis des Festivals, den Goldenen Bären, gewann der italienische Regisseur Gianfranco Rosi für seine Dokumentation Seefeuer.

Ein kroatischer Film wurde auch auf der Berlinale gefeiert. Der Name des Films ist *S one strane* von Zrinko Ogresta, mit Ksenija Marinković, Lazar Ristovski, Tihana Lazović und Robert Budak in den Hauptrollen. Der Film wurde von Europe Cinemas Label besonders ausgezeichnet.

Der Film handelt von der Krankenschwester Vesna und ihre beiden Kinder, die in Zagreb leben. Vesnas Sohn ist verheiratet und erwartet ein zweites Kind, die Tochter ist verlobt. Die Welt scheint in Ordnung. Doch der gemeinsame Nachname steht der Familie im Weg. Vor 20 Jahren ist Vesna nach Zagreb gekommen, um die Erinnerung an den Bosnienkrieg hinter sich zu lassen, in dem ihr Mann Žarko eine aktive Rolle spielte. Als plötzlich das Telefon klingelt und eine Stimme sich als Žarko zu erkennen gibt, löst das in Vesna die unterschiedlichsten Gefühle aus: Hass, Liebe, Hoffnung und Entsetzen. Sie stellt sich die Frage, ob sie einem Mann, der ihr und so vielen anderen Menschen unerträgliches Leid zugefügt hat, noch einmal vertrauen?

IZLOŽBA STARIH UČILA

U sljedećoj godini kanimo obilježiti tri značajna datuma iz povijesti bolskog školstva:

- 1. 160 godina osnivanja muške pučke škole**
- 2. 130 godina od uvođenja hrvatskog jezika u nastavu**
- 3. 110 godina od osnutka Dominikanske gimnazije.**

Tim je povodom u hodniku naše škole otvorena izložba stari učila. Među izloženim eksponatima možemo vidjeti stare pisaće strojeve, grafičke prese, geštanere, gramofone, magnetofone, prve kompjutore, kinoprojektore, diktafone...

Izložba je pobudila veliki interes kod učenika!

Cilj izložbe je potaknuti učenike i gradane da Školi doniraju stara učila, dokumente i ostale arhivske vrijednosti kako bi se sakupilo što više eksponata za budući školski muzej.

3.a

KUTAK ZA POEZIJU

OTOČE

Rođen u kršu, drači, buri i jugu.
Gdje se kamen bere i pretvara u čipku.
Gdje se vjetrić šulja kroz gomile i kadulje.
I kroz pjesmu me propituje.
Idem li i ja stazom djeda svog?
Otoče moj na tebe sam slab,
dotaknuo si moje srce uzdrhtalo.
Tu je živi korijen moje povijesti,
u mojim venama uzavrelo tečeš, srasao sam s tobom.
Duša kad ti cvjeta slijevaju se mirisi koje poznajem,
šapćeš mi šapatom koji razumijem.
Vidim kad nisi dobro, jer tužna su ti boje,
u tišini šutiš, a misli ti trepere od jasnoće koju razumijem.
Jer istim jezikom govorimo.
Šako zemlje u kamenu, nikad zbogom reći ti neću.
Ne treba mi daljina da znam kakva je tvog Sunca toplina.

MORE I BURA

Posvadali se more i bura
Došlo je do spora
Oko jedne hridi, oko jednog bora.
Raspravljali tri dana i tri ure
Bile su to prave torture.
Ja ih stalno čuvam ljeti, zimi
More veli.
A sad ih bura želi, ona što se stalno seli.
Pjeni se more, bura tuče,
Svatko na svoju stranu vuče.
Praši, brije, čisti, vije...
Pljušti, šiba, čupa, kida...
Tišina, stišala se svađa
I pogled nije više ljuti
Šuti more, bura šuti.

Stanko Marčić, 1.b

DOJ MI JEDON PUNAT

Od nedije isprid crikve na pijaci,
svita iz mista ko u šaci.

Žardoje se svit bacivat balote,
a dica buline baciju u pote.

Malo koji kurijož se oprešoje
i blizu zogu doje.

Jer nimo svak kuraja tamo poć

mogla bi komu balota i u glovu doć.

Znodu se oni digod pokorat, oko
balote,
onda jedni s drugima ne govorit ni na
mote.

A onda reču: «Hod, pomirimo se, doj
mi jedon punat,
vidiš da je nuoć i misjec je tunat.»

Marin Karmelić, 1.b

Koliko siromašnih
u skupim odijelima šeta svijetom.
Razmeću se novcem,
nemajući ništa.

Koliko glupih
vjerujuć svemu što vide i čuju,
nameću trendove i standarde.

Koliko sljepih
što pored zdravih očiju
godinama zapinju na istim mjestima.

Koliko mrtvih
sa vitalnim signalima
pokušavaju ubiti
ono malo živih.

Toliko je svega pogrešnog danas
da nije čudo
što i mi svi
polako postajemo pogrešni.

Anteo Bezmalinović, 1.b

Kuharska radionica „Kuhajmo zdravo“

U subotu, 27. veljače u prostorima školskog kabineta održana je mala kuharska radionica pod nazivom „Kuhajmo zdravo“ za predškolce iz Dječjeg vrtića „Mali princ“. Prva grupa od devet predškolaca je pokazala zavidno umijeće prilikom pripremanja zanimljivih i privlačnih jela poput: tuti-fruti smoothija, šarenih polpeta i čoko-koko franja, te u postavljanju stola i serviranju. Druga grupa je uslijedila tjedan dana kasnije, također su i oni pokazali zavidno znanje u razlikovanju zdravog od nezdravog. Obje grupe su za sudjelovanje u kuharskoj radionici „Kuhajmo zdravo“ dobili diplomu sa svojim imenom. Najbitnije od svega je to što im se cijela radionica svidjela i što su pokazali zanimanje za zdravu hranu. Kako bi sve proteklo u redu, djeca su bila podijeljena u grupe i svakoj grupi je bio dodijeljen „pomoćnik“ iz 3.b razreda. U prilogu vam donosimo nekoliko zdravih recepata koje možete i vi sami lako i brzo pripremiti svakog dana.

GREENY SMOOTHIE

Sastojci:

- 1 jabuka
- 1 banana
- malo đumbira
- svežanj peršina
- 1 šaka špinata

Prigotovljavanje:

Oguliti jabuku i zajedno sa đumbirom i bananom ih izrezati na kockice. Namirnice staviti u blender, dodati peršin i špinat (da dobije zelenu boju). Dodati malo vode i sve to izblendati. Uliti u čaše i poslužiti. Dekoracija po želji.

HUMUS – namaz od slanutka

Sastojci:

- 300 g slanutka
- 3 češnja češnjaka
- žlica poprženog sezama
- 1 dl maslinova ulja
- sol, papar, peršin

Prigotavljanje:

Slanutak skuhati u vodi, kad prokuha ocijediti slanutak i sačuvati vodu. Kad se slanutak ohladi, u blender uliti malo vode od slanutka, dodati slanutak, češnjak, peršin, poprženi sezam i malo maslinovog ulja. Izblendati i namazati na kriške integralnog kruha. Ukrasiti rotkvicom, peršinom i cherry rajčicama.

ČOKO – KOKO FRANJE (bez šećera)

Sastojci:

- 100 g grožđica ili šljiva
- 100 g mljevenih badema
- 1 banana
- 80 g mljevenih oraha
- 30 g kokosa
- 3 žličice rogača
ili ribane čokolade
- $\frac{1}{2}$ žlice cimeta
- ekstrat vanilije ili sok od naranče

Prigotavljanje:

Grožđice izrezati na sitno, zgnječiti bananu. Zatim pomiješati suhe sastojke, dodati bananu i vanilij ekstrat. Kad se smjesa sjedini, rukama oblikovati smjesu u male kuglice i uvaljati u kokos ili nešto po vašoj želji.

Ruža Jozić i Ivana Šesnić, 3.b

Moda

Moda

Moda

Karla Štambuk, 2.a.

3. ĐIR OKO BOLA

«3. Đir oko Bola» održao se 29. aprila 2016. godine. Sudjelovalo je 215 ljudi, njih 120 bilo je do 15 godina, a ostali su bili stariji (od 16 do 60+). Kros je bio humanitarnog karaktera jer je sav novac prikupljen kotizacijom darovan «Bračkim populjcima» (10 000 kn).

Najmlađi su trčali 400 m (od Big Bluea do Konzuma i natrag), srednja generacija je trčala do pumpne stanice i natrag, a svi ostali sudionici su trčali oko Bola (8km).

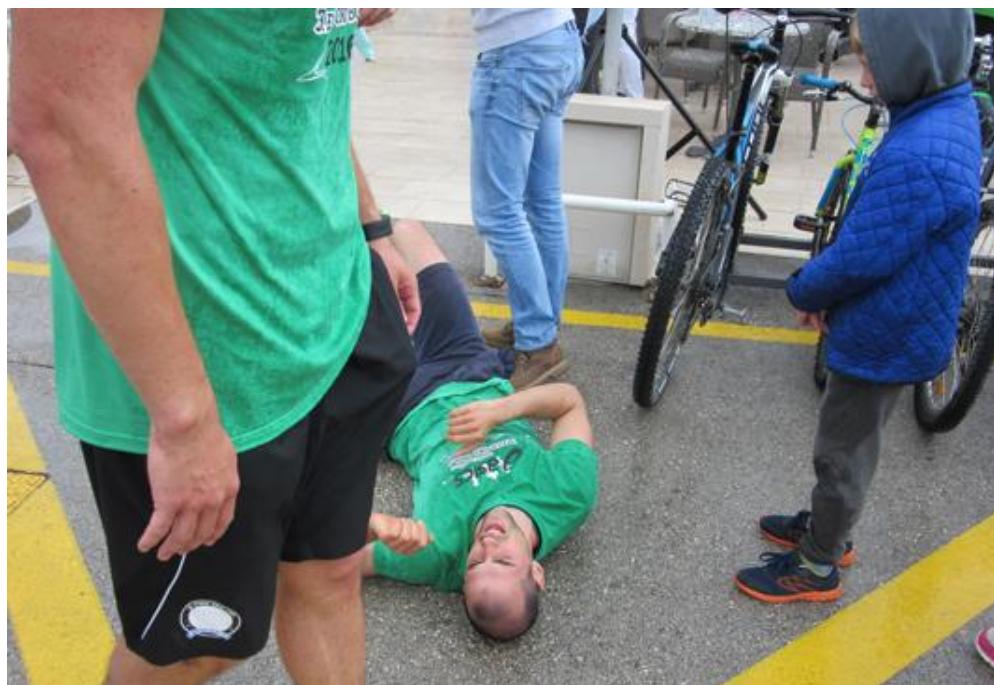
Iako je padala jaka kiša, «veliki» kros je započeo u 10,30 sati. Kiša nije nikome smetala. Vrijeme se postupno razvedravalo i dio puta su trčali po suhom, a na cilju trkače je dočekalo sunce. Na krosu su osim Boljana sudjelovali i mnogobrojni Slovenci. Pobjednik je bio Slovenac Mitja Kit koji je stazu pretrčao za 32 minute i 27 sekundi. Svi sudionici su uspjeli pretrčati cijelu stazu, a na cilju je bilo vrlo svečano, sudionike su dočekali i mnogobrojni Boljani. A i cijelim putem su nas podrili naši mještani. Mame sudionika su pripremile domaće kolače kojima su nas počastile na cilju. Bila je velika fešta!!!

Pobjednica u drugoj kategoriji bila je Slovenka Ajda Ahačić, a Luna Jerčić i Ana Pina Marinković osvojile su drugo i treće mjesto.

Uz rame pobjednika bio je i naš bivši učenik, a sada profesor tjelesnog Boško Botica koji je stazu preterčao za 36 minuta i 36 sekunda.

Još jedan naš učenik je sudjelovao i jedva stigao do cilja. To je Tomislav Mikulić.

Luna Jerčić i Ana Pina Marinković, 1.a

Sudoku

	5	3	7	9			1	
	9				2			
1		6	3	8		9	5	
7	6		1	9				
					7	2		
	4		3	7		9	8	
	8	1					9	
9				1				
7			6	5		3		

					2		9	
		4	3	7	8	6		
		4					7	
	3	6					4	8
7							5	2
	5		8		6	7		3
	2			3	4		5	8
5	6	8						
3	4		5				7	

	1		9		4	2		
9	4	3		2				
	8				3			
	7			5			1	
3			6			2		
	9	8		7		3		
8	1	2	7				5	
					7	3		
5	9	3					8	

					2		9	
		4	3	7	8	6		
		4					7	
	3	6					4	8
7							5	2
	5		8		6	7		3
	2			3	4		5	8
5	6	8						
3	4		5				7	

			3					
				5	4	9	6	
4		8			7		3	
	7	2			8		5	
5	9	4		3		7	1	
			7	1	9			
3			8	1				
6				4				
	8	5	7					

	3			7	2	5	8	9
		7						
	8	4				3		7
4			2	6		8		1
			2		3			5
3	5	8			7		4	6
	9	3				2		
	6						3	

Uputa: svaki redak, stupac i posebno omeden kvadrat moraju sadržavati brojeve od 1 do 9

SUMMA CUM LAUDE

Nagradu Ravnatelja SUMMA CUM LAUDE dodjeljuje se učeniku završnog razreda za naročit uspjeh u učenju, primjerno vladanje i uspješno predstavljanje naše Škole u zemlji i inozemstvu. Učenika za ovu nagradu predlaže Nastavničko vijeće škole.

Ove godine je nagradu dobila Mia Petrić, 4.a razred.

Mia poručuje: «Najbolji put do uspjeha je vjera u samoga sebe!»

MATURANTI 2015./2016.

TURISTIČKO – HOTELIJERSKI KOMERCIJALIST

Sanja Nejašmić, prof.

Neli Bogunović

Mihaela Šesnić

Marina Andđelić

Marina Jakšić

Kristina Gojević

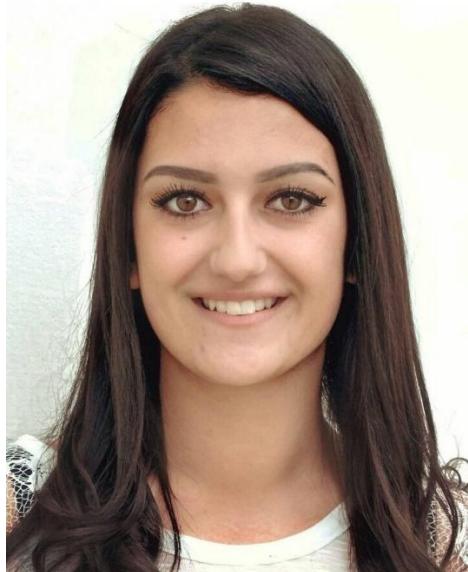
Dijana Antonijević

Karmen Bezmalinović

Mihaela Ostojić

Katarina Džambas

Dina Šćepanović

Ante Bašić

Tomislav Radić

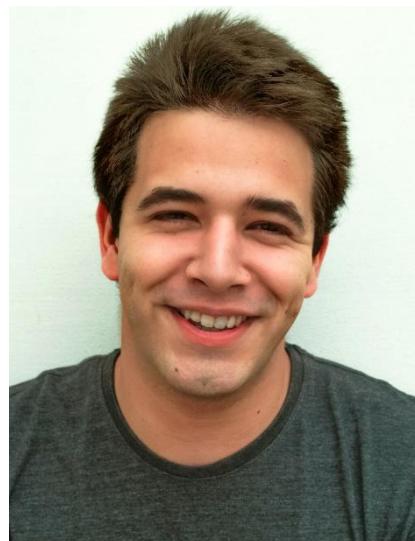
Stjepan Čulina

Bruno Marčić

Petar Bronzović

Ivan Marinković

OPĆA GIMNAZIJA

Antonela Škrpaca

Ema Stančić

Matea Borojević

Maria Kusanović

Nora Bago

Mia Pertić

Marinela Arbunić

Dino Senjković

Duje Jakšić

Paula Tomaš

4.a

4.b

Profesori Srednje škole Bol u škol. godini 2015./2016.

Ljubica Kusanović
Ana Ursić
Rovena Trivanović
Ankica Okić
Ada Seferagić
Sandra Radić
Adi Neimarlija
Sanja Nejašmić
Slavica Pavišić
Maja Novak
Petra Vuković
Sani Bodlović
Antonela Bošković
Kristina Poklepović
Boško Botica
Branko Banić
Ivana Lovreković Bonačić

Jadran Beganović
Branko Karmelić
Milan Škrbić
Buće Daniela
Lucija Carević Brešković
Lucija Eterović
Tanja Serdarević
Anita Šimić Perutović
Lucija Špacal
Marija Petojević
Marijana Marić

Krešimir Okmažić, ravnatelj
Amalija Ivelić, tajnica
Leo Lalić, domar
Karmen Marinković, spremaćica

Od kolijevke pa do groba najljepše je đačko doba

«Lagodnost, opuštenost, pa i zabava, spava svoj duboki san u samoj riječi škola. Naime, grč. *skhole* prvotno je značilo **slobodno vrijeme, odmor, razonodu**, a potom sve **ono što se radi u slobodnom vremenu**. Kako su stari Grci, a potom i Rimljani, smatrali da je slobodno vrijeme **bez učena razgovora i rasprave** izgubljeno utaman, to su takvi sadržaji sve više poprimali obvezujući karakter kad bi se više mudrih glava našlo na okupu. U takvim razgovorima brusilo se mišljenje i izražavanje, pa su te rasprave počeli pratiti i mlađi da štogod nauče od starijih. I tako se znanje (i poticaj da se ono stekne) prenosilo s koljena na koljeno. Kad je broj takvih slušača narastao, osnovna znanja i vještine počeli su se sustavno i planski prenositi na mlađe i tako je nastala ustanova kroz koju smo svi (više ili manje) prošli.»

(Moja draga škola, Nives Opačić)